ꝓpter similitudinē hauꝝ dictionū adinuicē: ⁊ etiā ꝓpt̄ hoc ꝙ statim addunt̄ termini nūerales. s. cccxviij. Sed hoc nō obstat. nā ex hoc nō sequit̄: nisi ꝙ tātus fuerat munitorū ⁊ exptorꝫ numerus.

In eodē ca. xiiij. vbi dicitur in postilla. Et ideo audita victoria abrae diuina ꝟtute ⁊c.

Additio iiij.

Hoc sacrificiū qd obtulit melchisedech nō ē intelligē dū eē idē realit̄ cū nostro sacrificio: ſ; eē figuratiuū illius vnde glo. interlinearis sup illud ꝟbū. Proferēs panē ⁊ vinū: dicit. Hec sacramēta nostrorū sacramentorū figura fuerāt. Ca. xv.

[a] His itaqꝫ trāsactis: factꝰ est s̄mo dn̄i ad abraā ꝑ visionē dicēs: [b] Noli timere abraam: Ego ꝓtector tuꝰ: [c] ⁊ merces tua magna nimis. [d] Dixitqꝫ abraā. [e] Dn̄e deꝰ qd dabis mihi? [f] Ego vadā absqꝫ liberis [g] ⁊ filiꝰ ꝓcuratoris domꝰ mee: iste damascꝰ eliezer. Addiditqꝫ abraā. Mihi aūt dedisti nō semē: [h] ⁊ ecce vernaculus meus: [i] heres meus erit. [k] Statimqꝫ s̄mo dn̄i factꝰ ē ad eū dicēs. [l] Nō erit hic heres tuꝰ: [m] ſ; q egredietur de vtero tuo: ipm̄ hēbis heredē. Eduxitqꝫ eū foras ⁊ ait illi: [n] Suspice celum: ⁊ nūera stellas si potes. et dixit ei: [o] sic erit semē tuū. [p] credidit abraā deo: [q] ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā. Dixitqꝫ ad eū: [r] Ego dn̄s q eduxi te de hur chaldeorꝫ: [s] vt darē tibi terrā istā [t] ⁊ possideres eam. [v] At ille ait. [x] Dn̄e deus vn̄ scire possū ꝙ pos- .xv.

His itaqꝫ trāsactis. Postq̄ descripsit moyses qualit̄ abraā bn̄ se habuit vt incipiens ⁊ hoc q̄tū ad deum ⁊ primū hic consequenter ondit qualiter se habuit ad seipm̄: ⁊ q2 ꝓles reputatur vna ꝑsona cum patre: s̄m illud Eccl'. xxx. Mortuus ē pater eius: ⁊ q. non ē mortuus. reliquit. n. filium silēm sibi: ⁊ similr vir ⁊ vxor quasi vna ꝑsona cōputantur: s̄m dictum saluatoris Math. xix. Itaqꝫ iam non sunt duo ſ; vna caro: ideo primo ondit̄ qualit̄ abraā se habuit in petēda ꝓle: secundo qualiter in regēda vxore. xvj. ca. Circa primū p̄io ponit̄ abrae petitio. secūdo petitōnis exauditio: ibi. Statimqꝫ sermo dn̄i ⁊c. tercio exauditionis cōfirmatio: ibi At ille ait: dn̄e deus. Circa primū describitur occasio petitōis. Abraam. n. ex victoria tā solenni quā dn̄s dederat ei: timuit ne in hoc accepisset totam mercedē iusticie sue a dn̄o: ⁊ ideo deus assecurauit eū de cōtrario dicēs. b Noli timere. de eo qd cogitasti. sequit̄. c Merces tua nimis magna. i. victoria quā dedi tibi non est merces tua: ſ; maiorem satis ego reseruo tibi. Et ex isto verbo dn̄i habuit occasionem petendi ꝓlem: q2 quilibet naturaliter desiderat in bonis suis habere heredem siue successorem: ꝓpter qd sequitur. d Dixitqꝫ abraā. ondēdo suum desideriū. e Dn̄e deus quid dabis mihi: ac si dicat parꝫ valebunt ista mihi: ex quo filium non habeo. f Ego vadā absqꝫ liberis. q2 sara erat sterilis. g Et filius ꝓcuratoris domus mee. Hoc exprimitur dupliciter. Uno modo sic vt sit sensus. Procurator domus mee hꝫ filium: cui pōt bona sua relinquere: nō aūt ego ⁊ sic melioris cōditōis me ē q̄tum ad hoc. Alio modo vt cum dr̄. g Filius ꝓcuratoris domus mee. subintelligitur: erit heres meus q2 cogitabat eum adoptare in filium. eo ꝙ sua vxor erat sterilis. Et ista expositio magis cōsonat litere: quia sequitur postea. h Et ecce vernaculus meꝰ. i. seruus natus in domo mea. i Heres meꝰ erit iste damascus eliezer. Eliezer. n. erat ꝓcurator domꝰ abrae: ⁊ damascus filius eius fuit: a quo etiā denoiata est ciuitas damasci. k Statimqꝫ sermo dn̄i. Hic ponit̄ sue petitōis exauditio. Petitio. n. est desiderij ostēsio: ⁊ ideo q2 abraā onderat desideriū suū de ꝓle habenda: dn̄s respōdet illi dicens. l Non erit hic heres tuus. s. filius ꝓcuratoris tui.

m Sʒ q egredietur ⁊c. i. quē generabis in vxore tua. ⁊ q2 non solum ꝓmisit sibi ꝓlem: ſ; etiam ꝓlis magnam multiplicatōem. ideo sequit̄.

n Suspice celū ⁊c. ⁊ accipit̄ hic ꝓ nō. o Sic erit semē tuū scʒ in tanta multitudine ꝙ vix aut nunq̄ possit nūerari ab homie: patet etiā ex dictis: ꝙ ista visio ostensa ē abrae de nocte quādo stelle possunt videri. Cōsiderādū etiā: ꝙ lʒ deus ꝑ hoc intenderet significare multiplicatōeʒ seminis abrae cōparando ipm̄ stellis celi: tn̄ pncipaliter intendebat pmittere ei ⁊ semini eius vitā beatā: q erit i resurrectōe mortuorꝫ. vn̄ dicit apls. j. Corin. xv. Stella differt a stella in claritate: sic ⁊ resurrectio mortuorꝫ. Multiplicatō eīn ꝓlis ⁊ bona q̄cunqꝫ tēpalia non pn̄t eē merces vl' finis pn̄cipalis operū iusticie vel virtutis: q2 finis principalis melior ē sp̄ his q sūt ad finē: ⁊ premiū a deo pricipalit̄ pmissū sp̄ est melius q̄ opꝰ meritoriū: ꝓpt̄ qd pmittit̄. bona aūt q̄cūqꝫ tēporalia sūt minora q̄ iusticie opera: ⁊ iō hic et in alijs locis sacre scripture: vbi ꝑ opibꝰ virtutis vere ⁊ ꝓprie dictis pmittūt̄ aliq̄ bōa tp̄alia. nō intelligunt̄ pricipalit̄ pmissa. ſ; q̄i manuductiua ad bōa spūalia ⁊ eterna: q pricipalit̄ intelligūt̄ pmissa. ⁊ hoc cōueniebat maxie tp̄e legis moysaice ⁊ nature i q homies ipfecti erāt respectu tp̄is grē: s̄m ꝙ dic aplus ad Heb. vij. Nihil. n. ad ꝑfectū adduxit lex. modꝰ aūt imꝑfectorꝫ ē: vt ad amorē bonorꝫ spūaliū ⁊ celestiū inducant̄ ꝑ amorē tp̄aliū ⁊ terrestriū: vt s̄m Greg. Animꝰ ex his q nouit surgat ad incognita q n̄ nouit: ⁊ ꝑ hoc qd scit notū diligere: discat ⁊ incognita amare. Qz autem abraā in hoc loco intellexerit sibi ⁊ semini suo: nō solū eē pmissa t̄rena: ſ; etiā celestia q ꝑ xp̄m sunt adimpleta patʒ Jo. viij. vbi dr̄. Abraā pr̄ vester exultauit vt videret diē meū: vidit ⁊ gauisus ē. Dies aūt xp̄i vel tp̄s intelligit̄ tp̄s passiōis ⁊ resurrectōis eius: s̄m ꝙ ipe dixit iminēte passione Math. xxvj. Tp̄s meū ꝓpe ē ⁊c. Et tūc apta ē ianua celestis: ⁊ educti sunt sancti patres de inferno: ⁊ ꝓpter p̄dicta bene dicit̄ in officio de mortuis. Sʒ signifer sanctus michael repn̄tet eas in lucē sanctā: quā olim abrae pmisisti ⁊ semini eius. ⁊ accipitur ex hoc loco. Cōsiderādū ꝙ in hoc passu ⁊ cōsimilibus ē vno mō duplex sensus l'ralis. Unus de bōis terrenis: q minꝰ pricipalit̄ ⁊ manuductiue pmittūt̄. Aliꝰ de spūalibus seu et'nis q pricipaliter intendunt̄ q2 sensus principaliter intentus l'ralis dr̄: tn̄ aliq̄ mō pōt dici vnus q2 s̄m phm̄ vbi vnū ꝓpter alterū vtrobiqꝫ tm̄ vnū. Minꝰ pricipale vō sp̄ ē ꝓpter magꝰ pricipale. illd aūt qd dictū ē p̄bet viā ad intelligēdū multa q cōtinent̄ i ve. testa. ꝓpter qd diutiꝰ hic moratꝰ sum. p Credidit abraā deo. in nullo hesitās d' diuio pmisso. q Et reputatū ⁊c. q2 fides formata ꝑ dilectōʒ illa sola ē que vere iustificat mentē formalit̄. r Ego dn̄s ⁊c. idest igne chaldeorꝫ s̄m vnā opinionē. vel de tali loco que ē in chaldea: sicut dictū ē supra. xj. ca. s Ut darē tibi terrā istā. ꝑ quā principaliter intelligit̄ terra viuentiū pmissa. t Et possideres eā. in hereditatē ꝑpetuā. v At ille ait ⁊c. Hic consequenter ponit̄ p̄dicte pmissionis cōfirmatio ꝑ signū abrae diuitus ostensum. Ad cuius intellectū cōsiderādū ꝙ abraā nō dubitauit qn haberet ꝓlē sibi pmissaꝫ: ⁊ silr hereditatē in ꝑsona ꝓpria vl' filiorꝫ. alit̄ n̄ eēt verꝫ qd dcm̄ ē. Credidit abraā deo ⁊c. Sciebat tn̄ abraā: ꝙ sic bō cōferūt̄ a deo ꝓpt̄ opa meritoria: ita ꝓpt̄ oppoita auferūt̄: ⁊ iō ad cōsuatōʒ bōi diuitꝰ collati: requirit̄ ꝙ hoies sint solliciti cōsuādo ꝑ exerciciū opꝫ deo placitoꝝ: ⁊ ꝓpterea d' h̄ q̄siuit abraā. d. x Dn̄e

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0104
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG